

Бога — не съществува вече за насъ!“

Кучето престанало да вие. То плахо ближало ту ржката на Адамъ, ту тая на Ева. Когато земята покрила останките на Авела, Адамъ и Ева бавно поели път към хижата си. Кучето ги последвало. То споделяло скръбта имъ. Очитъ му били влажни, като че ли бѣ плакало. Предъ хижата си, Адамъ спрѣлъ предъ прага и казалъ: „Ето и сега Всевишния не ни е отнѣлъ всичко щомъ ни оставя единъ приятелъ“.

Така отъ първия трауренъ день, кучето пакъ било названо *приятелъ на човѣка*.

* * *

Минало се време. Ева родила трети синъ, когото нарекли Сетъ. Адамъ, държейки новородения си синъ, благодарилъ Богу. Настанало радостъ въ хижата на първия човѣкъ. А върното му куче било вече старо. Не можало да ходи на ловъ, нито да пази стадото, краката му не го държали. Но то надигнало глава и слабо залаяло и така споделяло щастието на своя господарь. Очитъ му станали влажни, като че ли бѣ плакало.

Съ мъжа направило последни усилия, довлѣкло се до Адамъ и близнало краката му. Адамъ го погалилъ съ ржка по главата. А Ева избърсала сълзите си на радостъ, за да го помилва. Кучето изляло пакъ, поискало да скочи, но паднало безнадежно — безжизнено.

Адамъ казалъ тогава съ развалнующъ гласъ: „Всевишния винаги е билъ милостивъ къмъ насъ, до часа на утешението, той ни остави нашия приятелъ — кучето.“

Тѣй умрѣ *първия приятелъ на човѣка*.

Превелъ Т. п. Анастасовъ

* * *

ДОМАШНО КУЧЕ

Има различни видове домашни кучета. Едни сж голѣми съ рунтави козини, други пъкъ сж толкова дребни, че може да се поставатъ и въ джобъ. Виж-